

Pat Andrea, 'De val' (1975), particuliere collectie Hergé, olieverf op doek (153 x 185). | Foto: Pictoright

Pat Andrea in Museum More én galerie Ramakers

'Ik ben op aarde om te schilderen'

In Museum More heeft de van oorsprong Haagse Pat Andrea een grote oeuvre-tentoonstelling. In galerie Ramakers hangt werk dat net af is.

Door Margreet Hofland

Vier dagen is hij er mee bezig geweest: een muurtekening van zeven bij tien meter in Museum More in Gorssel (gemeente Lochem, Gelderland). "De steiger was heel degelijk, maar was zo neergezet dat ik geen overzicht meer had," zegt kunstenaar Pat Andrea (Den Haag, 1942). "Maar het is nu af." De tekening is onderdeel van zijn grote overzichtstentoonstelling '¿QUE PASA?', die na een paar keer uitstellen nu eindelijk gerealiseerd is. Zijn werk moest overal vandaan komen. Er hangen ruim zeventig schilderijen uit de periode van 1963 tot nu. Andrea kan tot de succesvolste Nederlandse kunstenaars van zijn generatie worden gerekend. Zijn werk is aangekocht door internationale musea, hij exposeert regelmatig in onder meer Argentinië, Frankrijk en Spanje. Het werd destijds al snel duidelijk dat Pat Andrea een wonderkind was. Op de tentoonstelling in Museum More hangt ook een serie tekeningen die hij als 3-jarig jongetje maakte, de leeftijd waarop de meeste kinderen net toe zijn aan het maken van 'koppoters', een hoofd met alleen benen eronder. "Ik tekende ons hele gezin in de auto, precies zoals wij daar

altijd zaten. Het stuur, de stoelen, het voorbijglijdende landschap, alles staat erop en tegelijkertijd kijk je door de voorruit naar binnen en zie je iedereen zitten."

'Alice in Wonderland'

Andrea groeide op in de Ligusterstraat, in een echt kunstenaarsgezin, zijn vader Kees Andrea was een bekende Haagse kunstschilder, zijn moeder illustratrice. Hij ging naar de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten en al tijdens zijn opleiding kreeg hij 2500 gulden Koninklijke Subsidie, waarvan hij een halfjaar onbezorgd kon leven. In 1972 won hij deze prijs nogmaals en tijdens zijn hele verdere loopbaan als kunstschilder haalde hij allerlei andere prijzen binnen.

Eind jaren zeventig vertrok Andrea, na jaren van veel reizen, definitief uit Den Haag om met zijn Argentijnse geliefde afwisselend in Parijs en Buenos Aires te wonen. In Parijs werd hij in 1998, als eerste Nederlander ooit, professor aan de Académie des Beaux-Arts, waar hij negen jaar les gaf. In 2003 kocht hij een enorm atelier, een voormalig abattoir, groot genoeg om aan zijn serie over 'Alice in Wonderland' te beginnen, waarmee hij in 2008 in Kunstmuseum Den Haag exposeerde. Een serie opmerkelijke werken op papier van ongeveer anderhalf bij twee meter.

Erotiek

De schilderijen van Pat Andrea tonen een onverbloemde erotiek, hij schildert bijna alleen vrouwen, meestal naakt, of met een opwaaiend rokje. Soms wordt hem verweten dat zijn

werk vrouwonvriendelijk is. "Dan kijken ze niet goed," zegt hij. "Ik zet vrouwen juist op een voetstuk, zij hebben altijd de leiding. Ik ben een vrouwanaanbidder, de mannen in mijn werk zijn sukkel en verliezers. Zo is het in werkelijkheid ook vaak." De problema-

Spektakelstukken waarbij je eindeloos kunt fantaseren

tische relatie man-vrouw loopt als een rode draad door zijn oeuvre.

Andrea is een geweldige tekenaar en werd opgeleid in de oude traditie, maar op een gegeven moment liet hij dat los. Zijn vrouwen kregen een hoofd dat te groot was voor het lichaam. We zien de koppoters terug die hij in zijn jeugd heeft overgeslagen. Zijn schilderijen zijn spektakelstukken, waarbij je eindeloos kunt fantaseren.

De grote jeugdheld van Pat Andrea was Georges Rémi alias Hergé, de tekenaar van Kuifje. "Het was een hoogtepunt in mijn car-

rière toen hij in 1977 naar mijn atelier op de Bierkade kwam en een groot schilderij van mij kocht. Hij bezat al een paar tekeningen, maar we kenden elkaar niet."

Het schilderij 'De Val' dat Hergé kocht, is op de tentoonstelling in Gorssel te zien. Een vrouw in een korte, witte jurk en met een bos tulpen in de hand struikelt over een hond. Een man kijkt toe. De overeenkomst met een stripverhaal is duidelijk, maar bij Andrea weet je nooit hoe het afloopt, hij pakt alleen een moment. "Als ik met een schilderij begin, weet ik zelf óók nooit waar het heen gaat. Het verhaal vertelt zichzelf en dat moet voor de kijker ook zo zijn," zegt hij.

Michelangelo

Zonder een greintje ironie zegt hij ten slotte: "Ik heb geaccepteerd dat ik op aarde ben om te schilderen, ik kan ook niks anders. De hele dag die schilderijen maken, daar leef ik voor." Hij vergelijkt zijn gevecht met de gevaarlijk hoge steigers nog even met de worsteling van Michelangelo in de Sixtijnse Kapel in Rome, die daar vier jaar op zijn rug lag. "Ik zal nooit vergeten dat ik in een van zijn gedichten las: 'Op dit plankier is mij een krop gegroeid'."

In galerie Ramakers aan de Toussainkade is op dit moment de expositie 'One man show' te zien, met recent werk van Pat Andrea.

Pat Andrea, '¿QUE PASA?', t/m zondag 23 januari 2022, Museum More in Gorssel, en 'One man show', t/m zondag 7 november, Galerie Ramakers. Meer informatie: www.museummore.nl en www.galerieramakers.nl